

geringen ikke, der skal være skolepraktik på tømrerområdet osv.

Det er jo ikke sådan, at der i dag er en overflod af ansøgere alle steder i erhvervsuddannelserne. Der er flere og flere steder, hvor man ikke kan skaffe unge, og så er det da ikke fornuftigt, at man på naboområder tilbyder skolepraktik.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som medspørger.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren personligt har gode erfaringer med at forsøge at styre udviklingen på uddannelsesområdet. Jeg vil gerne bede undervisningsministeren komme med en kort evaluering af, hvordan undervisningsministeren synes, det gik med at styre f.eks. optaget på medicin i 1980'erne, og hvad resultatet af den styring har været, og i den forbindelse drage en parallel til den nuværende situation, hvor man forsøger at anvende samme redskab.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Da jeg var undervisningsminister sidste gang, fik jeg det råd af et udvalg under ledelse af Steffen Møller, at vi skulle fordoble tilgangen til tekniker- og ingeniørområdet. Det blev der grinet meget ad den vinter, og minsandten om ikke også nogle af de professionelle rådgivere på vores uddannelsessteder gjorde sig lystige over denne prognose, som jo ikke passede med, at der faktisk var en vis arbejdsløshed i de pågældende grupper på det samme tidspunkt.

Hvad er så kendsgerningen i dag? Den er, at vi kunne holde et præsentationsmøde med Ingeniørforeningen herinde i Grønlandsværelset, hvor det kunne konstateres, at Steffen Møllers og den daværende undervisningsministers prognose var fuldstændig korrekt, og at det er et meget stort problem for dette samfund, at man fra 1993, da jeg gik af, fik en kraftig nedgang i uddannelseskapaciteten på det område.

Så jeg diskuterer gerne fortiden med fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil for et sidste spørgsmål.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Men undlader til gengæld fuldstændig at svare på spørgsmål.

Jeg er ret overbevist om, at der ikke er nogen, der gør sig lystige over lægemangelen i det danske samfund, ej heller undervisningsministeren, hverken i den gamle eller den nye udgave.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, i hvilket omfang undervisningsministeren mener, at motivation er en faktor i forbindelse med, om elever ender med at fuldføre deres uddannelse. Vi er vel alle sammen enige om, at ud over det er et problem for eleverne selv, så er det også et meget stort samfundsmæssigt problem, hvis det er sådan, at de unge ikke får en uddannelse, for vi ved jo, at vi har behov for kvalificeret arbejdskraft i fremtiden.

Kl. 14.30

Så det her med at flytte de unge fra en uddannelse til en anden, fordi undervisningsministeren har en prognose, som vi jo i historiens lys kan se mange gange ikke holder, vil det så øge, eller vil det formindske sandsynligheden for, at de unge overhovedet får taget sig en uddannelse?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har den holdning, at det ikke er klogt, hvis en undervisningssektor suspenderer de administrative krav, der gælder ude i samfundet, og ude i samfundet er det jo sådan, at man ikke kan få lige det job, man peger på. Derfor må det også sine steder i undervisningssektoren være sådan, at man ikke lige kan få den plads, man helst vil have.

I disse tilfælde er det bedre at få den plads, man næsthelst vil have, end at bide sig fast i det første ønske med risiko for, at man aldrig får det opfyldt, og at man føler, at det er et nederlag, og måske ender man endda på sociale ydelser.

Hvad angår lægeuddannelsen, kan jeg bekræfte, at den prognose, som Amtsrådsforeningen byggede på, og som de indtrængende med hr. Per Kaalund i spidsen bad mig om at rette ind efter, var en prognose, som senere viste sig ikke at holde stik, og det er meget nemt at se, hvad det var der skete. Det var kombinationen af nye aftaler med lægerne, der forudsatte en dispensation fra arbejdsmiljøloven, som imidlertid ikke blev givet. Det er det, der er forklaringen. Det er altså dette, at man som politiker handler ud fra nogle politiske præmisser, som så viser sig ikke at holde stik. Det beklager jeg lige så meget som alle andre.